

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

DR.414.51.14.2020

Warszawa, dnia 14 maja 2021 r.

Stowarzyszenie Radio Żnin FM
ul. Aliantów 1D
88-400 Żnin

D E C Y Z J A Nr DR-91/2021-1/386/K

Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805, dalej jako: u.r.t.) oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, dalej jako: k.p.a.) oraz art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 60 pkt 7 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm., dalej jako: u.f.p.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 lipca 2020 r. (sygn. DR.414.51.2020), uzupełnionego pismem z dnia 7 października 2020 r., **Stowarzyszenia Radio Żnin FM** z siedzibą w Żninie oraz w wykonaniu uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr 55/2021 z dnia 11 marca 2021 r.

postanawia się

rozłożyć na 10 rat opłatę koncesyjną określoną w pkt. 3 koncesji **Nr 386/K/2020-R** z dnia 28 kwietnia 2020 r. na kwotę **5.522** (słownie: pięć tysięcy pięćset dwadzieścia dwa) **złote**, w następujący sposób:

I rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 maja 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **18,00** (słownie: osiemnaście) złotych;

II rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 czerwca 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **20,00** (słownie: dwadzieścia) złotych;

III rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 lipca 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **22,00** zł (słownie: dwadzieścia dwa) złotych;

IV rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 sierpnia 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **24,00 zł** (słownie: dwadzieścia cztery) złotych;

V rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 września 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **26,00 zł** (słownie: dwadzieścia sześć) złotych;

VI rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 października 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **27,00 zł** (słownie: dwadzieścia siedem) złotych;

VII rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 listopada 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **29,00 zł** (słownie: dwadzieścia dziewięć) złotych;

VIII rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 grudnia 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **31,00 zł** (słownie: trzydzieści jeden) złotych;

IX rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 30 stycznia 2022 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **33,00 zł** (słownie: trzydzieści trzy) złotych;

X rata - 552,20 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt dwa złote i 20/100) - płatna do dnia 28 lutego 2022 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **35,00 zł** (słownie: trzydzieści pięć) złotych.

U z a s a d n i e

Decyzją Nr 386/K/2020-R z dnia 28 kwietnia 2020 r. została udzielona Stowarzyszeniu Radio Żnin FM z siedzibą w Żninie koncesja na kolejny okres (po wygaśnięciu koncesji Nr 449/2010-R) na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio Żnin FM”.

Zgodnie z pkt. 3 ww. decyzji z dnia 28 kwietnia 2020 r. opłata za udzielenie koncesji wyniosła 5.522 (słownie: pięć tysięcy pięćset dwadzieścia dwa) złote i opłatę tę należało uiszczyć jednorazowo.

Pismem z dnia 29 lipca 2020 r. Wnioskodawca zwrócił się o odroczenie terminu płatności opłaty koncesyjnej do dnia 31 grudnia 2020 r. Jako podstawę prawną tak sformułowanego wniosku wskazano *art. 67a § 1 pkt 1 w zw. z art. 67b § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (...), w związku z art. 188 ustawy z dnia 16 lipca 2014 r. Prawo telekomunikacyjne (...).*

Koncesjonariusz podniósł przy tym, iż (...) *na podstawie art. 15za ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób*

zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (...), w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, nie nalicza się opłaty prolongacyjnej, o której mowa w art. 57 § 1 Ordynacji podatkowej.

W ww. wniosku z dnia 29 lipca 2020 r. wniesiono ponadto o odstąpienie od ustalania opłat prolongacyjnych związanych z odroczeniem płatności opłaty koncesyjnej (na podstawie art. 57 § 5 Ordynacji) – „w przypadku niezastosowania powyższych przepisów Specustawy (...).

W uzasadnieniu wniosku Koncesjonariusz podniósł, iż wybuch pandemii spowodował u niego znaczny spadek przychodu z reklam, będących jego podstawowym źródłem dochodu. Podniósł ponadto, iż sytuacja w kraju odbiła się również negatywnie na kontrahentach Stowarzyszenia, stąd też znacząco ograniczyli oni względem niego spłatę swoich należności.

Dalej Stowarzyszenie poinformowało, że na chwilę obecną dokonuje spłat zobowiązań związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, w celu uniknięcia kar umownych oraz zachowania kontrahentów, a ponadto jako podmiot zatrudniający pracowników, ponosi wydatki na ich ubezpieczenia społeczne oraz wynagrodzenia, które to wydatki znacząco przewyższają obecne możliwości finansowe Stowarzyszenia. Ponośzone są również inne koszty stałe, niezależnie od tego, czy Stowarzyszenie prowadzi działalność oraz czy osiąga przychody.

Wniosek z dnia 29 lipca 2020 r. został zatytułowany jako *Wniosek o odroczenie terminu płatności opłaty koncesyjnej lub rozłożenie jej na kilka rat*. Również w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku mowa jest o odroczeniu terminu płatności jak i o rozłożeniu na raty. Z uwagi na powyższe Koncesjonariusz został wezwany pismem z dnia 22 września 2020 r. o sprecyzowanie treści swojego żądania. W odpowiedzi na ww. wezwanie Koncesjonariusz w piśmie z dnia 7 października 2020 r. podniósł, iż wnosi o rozłożenie przedmiotowej opłaty koncesyjnej na dziesięć miesięcznych rat, płatnych od maja 2021 r.

Powyższy wniosek został podpisany zgodnie z zasadami reprezentacji obowiązującymi w Stowarzyszeniu Radio Żnin FM.

Dokonując analizy wniosku KRRiT stwierdziła, co następuje:

1. Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w zakresie rozłożenia na raty należności z tytułu opłaty koncesyjnej stanowi art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Art. 64 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań

z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które: 1) nie stanowią pomocy publicznej; 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis; 3) stanowią pomoc publiczną: a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b. Jednocześnie zgodnie z art. 60 pkt 7 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych: dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 64 ust. 2 pkt 1 u.f.p. określa więc, że właściwy organ może udzielać ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, które nie stanowią pomocy publicznej. Przyjmuje się, że poprzez rozłożenie należności na raty Wnioskodawca nie uzyskuje korzyści finansowej prowadzącej do jego uprzywilejowania w stosunku do innych podmiotów działających na rynku, co jest jedną z podstawowych przesłanek pomocy publicznej. Korzystanie z ulgi w przypadku rozłożenia na raty płatności raty opłaty koncesyjnej jest związane z koniecznością zapłacenia opłaty prolongacyjnej, zgodnie z art. 57 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Wnioskiem z dnia 29 lipca 2020 r., uzupełnionym pismem z dnia 7 października 2020 r., Koncesjonariusz zwrócił się o rozłożenie na dziesięć miesięcznych rat (począwszy od maja 2021 r.) opłaty koncesyjnej wynikającej z koncesji Nr 386/K/2020-R z dnia 28 kwietnia 2020 r. Jednocześnie Koncesjonariusz wniósł o nienaliczanie opłaty prolongacyjnej, o której mowa w art. 57 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa. Powołał się przy tym na brzmienie art. 15za ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 oraz alternatywnie na art. 57 § 5 Ordynacji.

Zgodnie z art. 15za ust. 1 z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, do decyzji wydanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 o.p., dotyczącej podatków stanowiących dochód budżetu państwa, na podstawie wniosku złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, nie stosuje się przepisów art. 57 § 1 i 8 tej ustawy (przepisy te regulują kwestię ustalania opłaty prolongacyjnej).

Zgodnie z kolei z art. 57 § 5 o.p., nie ustala się opłaty prolongacyjnej, gdy przyczyną wydania decyzji, o której mowa w § 1, były klęska żywiołowa lub wypadek losowy.

W pierwszej kolejności należy zatem zauważyć – odnosząc się do pierwszego ze wskazanych przez Wnioskodawcę przepisów, tj. art. 15za ust. 1 u.c. - iż decyzja przyznająca ulgę w spłacie zobowiązania została wydana nie na podstawie przepisów o.p., lecz na podstawie przepisów u.f.p., stąd też nie można przyjąć, iż art. 15za ust. 1 u.c. zniósł czasowo obowiązek ustalania przez tut. Organ opłaty prolongacyjnej. W art. 15za ust. 1 mowa jest jedynie o podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, zaś opłatę koncesyjną należy zaliczyć do kategorii szczególnych opłat administracyjnych, tj. opłat o charakterze publicznoprawnym w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, pobieranych na podstawie odrębnych ustaw (innych niż ustawa o opłacie skarbowej) z tytułu czynności urzędowych (w tym koncesji, zezwoleń, pozwoleń, zaświadczeń i innych czynności urzędowych), wykonywanych na wniosek lub na podstawie zgłoszenia w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej (D. Antonów, Szczególne opłaty administracyjne, Wrocław 2017, s. 33.)

Przechodząc zaś do kwestii art. 57 § 5 o.p., w pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż tut. Organ co do zasady ma obowiązek ustalania opłaty prolongacyjnej w przypadku odraczania terminu płatności należności, o których mowa w art. 60 u.f.p. (z uwagi na art. 57 § 1 o.p. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p.). Jedynie w sytuacji, gdyby przyczyną przyznania takiej ulgi była klęska żywiołowa lub wypadek losowy, tut. Organ byłby zobowiązany do nieustalania opłaty prolongacyjnej (57 § 5 o.p. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p.). Abstrahując od tego, co rozumie się przez pojęcia „stanu klęski żywiołowej” oraz „wypadku losowego”, stwierdzić należy iż bez wątpienia mamy tu do czynienia z czynnikiem zewnętrznym o nagłym charakterze, który powoduje nagłe negatywne skutki dla jednostki nim dotkniętej (wyrok NSA z dnia 31 października 2002 r., sygn. akt I SA/Ka 1231/00). Z uwagi na fakt, iż problemy finansowe Wnioskodawcy pojawiły się na długo przed wprowadzeniem stanu epidemicznego a następnie stanu epidemii (ostatnia decyzja Nr DR – 173/2019 w przedmiocie odmowy odroczenia terminu płatności zaległej raty pochodzi z dnia 23 sierpnia 2019 r.), stwierdzić należy, iż problemy te nie pojawiły się nagle i nie można łączyć ich z sytuacją zdrowotną w kraju. Tym samym nie ma możliwości nieustalania w niniejszej sprawie opłaty prolongacyjnej w przypadku przyznania ulgi w postaci rozłożenia opłaty na raty.

W przypadku przedmiotowej opłaty koncesyjnej, wniosek wpłynął po upływie terminu do jej wniesienia. Termin płatności przedmiotowej opłaty upłynął w dniu 10 lipca 2020 r. W związku z powyższym od powstałej zaległości naliczone zostały od dnia 11 lipca 2020 r. do dnia 3 sierpnia 2020 r. (do dnia wpłynięcia wniosku) odsetki w kwocie 29 zł.

W tym miejscu należy wskazać, że ze względu na brak regulacji szczególnych w przepisach u.f.p., zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks

postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

2. Jak już wcześniej wskazano, z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. wynika, że organ może udzielić przedmiotowej ulgi polegającej na rozłożeniu na raty całości albo części należności jeżeli spełnione zostały następujące przesłanki: złożony został wniosek przez zobowiązanego oraz udzielenie ulgi jest uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

W wyroku NSA z dnia 30 lipca 2014 r. (sygn. akt II GSK 794/13, LEX nr 1582003) podniesiono, iż: *przesłanki "względy społeczne lub gospodarcze" oraz "uzasadniony interes Skarbu Państwa", to pojęcia nieostre. Przy tego rodzaju niedookreślonych pojęciach nie ma swobodnej wykładni prawa bez obowiązku precyzyjnego jego wyjaśnienia oraz posługiwania się zasadami prawa, a także ocenami pozaprawnymi, ponieważ proces interpretacji pojęć nieostrych jest elementem wykładni (por. wyrok NSA z dnia 25 lutego 1997 r. sygn. akt II SA/Lu 582/96). Proces interpretacji musi być determinowany realiami stanu faktycznego sprawy. Interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie budżetu Państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych, czy pomoc społeczną.*

Zgodnie z wyrokiem WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Bk 125/2019, LEX nr 2682063): *ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochopnie z nich zwalniany. W cytowanym wyroku podkreślono, iż nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w spłacie zobowiązania, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego.*

Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Z treści orzeczeń zapadłych na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych wynika, że przesłankę względów społecznych lub gospodarczych interpretowano podobnie do obecnego ujęcia interesu podatnika. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby elementarne zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za

szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wnioski lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy.

Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa. Jednocześnie obowiązkiem składającego wniosek o udzielenie ulgi jest przedstawienie, zgodnie z prawidłowo doręczonym wezwaniem, informacji o dochodach i wydatkach, z których wynikają możliwości dokonania spłaty należności. W innym wypadku Wnioskodawca naraża się na konsekwencje związane z odmową udzielenia wnioskowanej ulgi.

3. Ze sprawozdania finansowego Stowarzyszenia za rok 2019 wynika, że Stowarzyszenie zanotowało przychody netto ze sprzedaży w kwocie 21 tys. zł, które były o 77% niższe od uzyskanych w roku 2018. W tych latach Stowarzyszenie poniosło straty na działalności:

- w 2018 r. strata - 35 tys. zł
- w 2019 r. strata - 96 tys. zł.

Stowarzyszenie posiadało majątek trwały o bardzo niskiej wartości. Strukturę aktywów niemal w 100% stanowiły aktywa obrotowe. W 2019 r. wartość aktywów uległa zmniejszeniu o 23%, do kwoty 388 tys. zł.

Struktura pasywów na koniec 2019 kształtowała się następująco:

- kapitał własny: 57%,
- zobowiązania: 43%.

Kapitał własny Stowarzyszenia na koniec 2019 r. wynosił 222 tys. zł.

Wartość wskaźnika płynności, liczonego relacją aktywów obrotowych do zobowiązań krótkoterminowych, z poziomu 2,68 w 2018 r. obniżyła się do poziomu 2,33 w 2019 roku (optymalny poziom wskaźnika powinien zawierać się w przedziale 1,2 – 2).

Wskaźnik rotacji należności w omawianych latach przyjmował bardzo niski poziom, ok. 0,5 w 2018 r. oraz 0,07 w 2019 r. (optymalna wartość wskaźnika powinna

przyjmować wartość w przedziale 7-10), wskazujący na długotrwałe zamrożenie należnych środków pieniężnych.

Stopa zadłużenia z poziomu 37% na koniec 2018 r. wzrosła do 43% na koniec 2019 r.

Kapitał obrotowy netto przyjmował w omawianych latach wartości dodatnie: w 2018 r. 314 tys. zł oraz w 2019 r. 222 tys. zł, niemniej jednak wskaźniki obrotu należności wskazują, iż nadwyżka aktywów obrotowych jest zamrożona w wyniku trudnych do ściągnięcia należności.

Analiza sprawozdania finansowego za 2019 r. wykazała, że w 2019 r. nastąpiło znaczne pogorszenie sytuacji finansowej Stowarzyszenia, na co nałożyło się ograniczenie wpływów z podstawowego źródła przychodów, z jednoczesnym zamrożeniem należnych Stowarzyszeniu środków pieniężnych. Gwałtowny spadek wartości przychodów (77%) z tytułu prowadzonej działalności przy zanotowanym spadku (17%) rocznych kosztów operacyjnych spowodował pogłębienie ponoszonych strat.

Z kolei pogłębiające się z roku na rok niekorzystne wartości wskaźników rotacji należności wskazują na narastające problemy ze ściągnięciem należnych płatności od kontrahentów, co przekłada się na problemy z zachowaniem płynności finansowej Stowarzyszenia, a co za tym na bardzo ograniczone możliwości terminowej spłaty własnych zobowiązań.

Wniosek uzupełniono o zestawienie sald i obrotów Stowarzyszenia za okres od 1 stycznia 2020 do 31 sierpnia 2020 r. (wystawione i podpisane przez Biuro Rachunkowe Robert Pietrzak), z którego wynika, że Stowarzyszenie zanotowało pogłębiający się spadek wartości przychodów, które po 8 miesiącach wyniosły zaledwie 5,2 tys. zł, natomiast koszty działalności zanotowano w kwocie 12,6 tys. zł, co wygenerowało dalszą stratę w kwocie -7,4 tys. zł.

Dla porównania w 2016 r. Stowarzyszenie pozyskało przychody w wysokości 160,6 tys. zł oraz wypracowało zysk na działalności gospodarczej w kwocie 91,1 tys. zł, natomiast w 2017 r. przychody wyniosły 237 tys. zł, a dodatni wynik finansowy 126 tys. zł.

Wahania wielkości przychodów i dochodów w ubiegłych latach obrazuje poniższa tabela

Rok	2016	2017	2018	2019	8 m-cy 2020
Przychody ze sprzedaży	160,6 tys. zł	237,4 tys. zł	93 tys. zł	21 tys. zł	5,2 tys. zł
Koszty sprzedaży	54,6 tys. zł	151,9 tys. zł	136 tys. zł	114 tys. zł	12,6 tys. zł
Wynik netto	69,9 tys. zł	126,5 tys. zł	-35 tys. zł	-96 tys. zł	-7,4 tys. zł

Wnioskodawca poinformował, że Naczelnik Urzędu Skarbowego w Żninie uznał pogarszającą się sytuację płatniczą Stowarzyszenia jako przesłankę „ważnego interesu podatnika”, wydając w dniu 22 września 2020 r. trzy decyzje (kopie decyzji w załączeniu do wniosku):

- 0421-SEW.4261.209.2020.3 o rozłożeniu na 29 rat zaległości podatkowej w podatku dochodowym od osób fizycznych w łącznej kwocie 9.388,00 zł wraz z odsetkami za zwłokę w kwocie 1.266,00 zł,
- 0421-SEW.4263.2069.2020.3 o rozłożeniu na 29 rat zaległości podatkowej w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 19.428,09 zł wraz z odsetkami za zwłokę w kwocie 2.743,00 zł,
- 0421-SEW.4260.203.2020.3 o rozłożeniu na 29 rat zaległości podatkowej w podatku dochodowym od osób prawnych w łącznej kwocie 8.376,37 zł wraz z odsetkami za zwłokę w kwocie 1.487,00 zł.

4. Mając powyższe na uwadze KRRiT uznała, że za udzieleniem ulgi w postaci rozłożenia na raty opłaty koncesyjnej przemawiały względy społeczne oraz gospodarcze, a także możliwości płatnicze zobowiązanego. W związku z powyższym KRRiT uznała, że spełnione zostały przesłanki z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. W dniu 11 marca 2021 r. KRRiT podjęła uchwałę Nr 55/2021, w której upoważniła Przewodniczącego KRRiT do: 1) rozłożenia na 10 rat opłaty koncesyjnej określonej w pkt. 3 koncesji Nr 386/K/2020-R z dnia 28 kwietnia 2020 r. na kwotę 5.522 zł; 2) ustalenia wysokości rat oraz terminów ich płatności; 3) określania wysokości opłat prolongacyjnych i terminu ich płatności.

Wobec tego należało postanowić jak na wstępie.

Zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 1 i § 2 k.p.a., Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Na podstawie art. 52 § 3 w związku z art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm., dalej jako: p.p.s.a.), Strona może bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, a także zgodnie z art. 252 § 2 oraz art. 254 p.p.s.a., Strona może złożyć wniosek o przyznanie prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych i/lub ustanowienie w sprawie adwokata albo radcy prawnego. Wniosek ten jest wolny od opłat. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu. Strona, która nie ma miejsca

zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym.

W myśl art. 127a w związku z art. 127 § 3 k.p.a., w trakcie terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się na piśmie Przewodniczącemu KRRiT. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do sądu.

Witold Kołodziejski
Dokument podpisany elektronicznie

Otrzymują:

1. **Stowarzyszenie Radio Żnin FM** z siedzibą w Żninie, ul. Aliantów 1D, 88-400 Żnin;
2. a/a.